

**СПРАВА «ВИНОГРАДСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF VYNOGRADSKYY v. UKRAINE)**

(заява №43961/19)

Стислий виклад рішення від 22 жовтня 2020 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою у Дніпровській установі виконання покарань (№ 4) у період з 08.09.2017 до 20.05.2019 та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявник також висунув інші скарги за положеннями Конвенції.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, зокрема рішення у справі «Мельник проти України», Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявника під вартою були неналежними і у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з його скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Європейський суд також розглянув скарги заявника за пунктом 3 статті 5 (надмірна тривалість тримання під вартою під час досудового слідства), за пунктом 4 статті 5 (надмірно тривалий судовий перегляд тримання під вартою) та пунктом 5 статті 5 Конвенції (відсутність або неналежна компенсація за порушення пункту 3 статті 5 Конвенції) та, враховуючи всі наявні у нього матеріали, дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення Конвенції з огляду на висновки в рішеннях у справах «Харченко проти України», «Ігнатов проти України» та «Строган проти України».

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Оголошує заяву прийнятною;

2. Постановляє, що ця заява свідчить про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;

3. Постановляє, що було порушення Конвенції відносно інших скарг, висунутих за усталеною практикою (див. таблицю в додатку);

4. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку, яка має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

*(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»*